

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr., a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipskani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Coroana și „națiunea“.

Indispoziția ce continuă a domnului în cercurile Curții față cu șovinismul național maghiar, îi supără pe reprezentanții acestuia. Dar în loc să se recunoască aberațiunile, care au provocat indispoziția, în loc să se îndrepte, ei tot mai rău se infundă.

Dovadă cele întâmplate zilele trecute în casa deputaților din Budapesta, când cu desbateră unii proiect de lege despre expoziția și sărbătorile milleniului, aminate acum până la 1897.

Cu acest privilegiu a scăpat ministrul-president Dr. Alexandru Wekerle, probabil sub impresia experiențelor făcute în ultima sa călătorie la Viena, cuvintele că numai aceea poate fi politică națională maghiară bună, care se bazează pe înțelegerea cu Monarchul.

Atâta li-a trebuit șovinistilor. Numai decât s'a sculat cel mai ilustru dintre ei, contele Albert Apponyi, și a cores enunțarea ministrului-president într'acolo, că numai aceea politică a dinastiei este bună, care se găsește în consonanță cu sentimentele națiunii maghiare.

Bine înțeles, că sub „națiunea maghiară“ nu sînt a se subținea toate naționalitățile din țară, cum o face cu o diavolească apucătură așa numita lege a naționalităților din 1868. Nu, sub „națiune maghiară“ șovinistii înțeleg numai și numai naționalitatea genetică maghiară, doară împreună cu renegații care și-au lăpădat limba părinților și s'au obișnuit a vorbi în idiomul lor.

Aceasta este așadar „națiunea“ cu ale cărei sentimente Coroana are să se conformeze politica! Înaintea ei au să dispară nu numai durerile și dorințele celorlalte popoare din țară, nu numai intere-

sele monarhiei, ci chiar și interesele dinastiei legitime. De dragul ei au să se facă toate, la Curte, în armată, în politica externă și în lăuntru statului ungar! Toate celelalte interese, fie dinastice, fie naționale, fie politice, fie economice au să dispară dinaintea „națiunii“ privilegiate.

Și cu asemenea pretensiuni grandomaniace se miră șovinistii, că cercurile Curții nu se topește de dragostea lor. Ale acelei Curți, al cărei Preafălnit șef este stăpânitorul monarhiei poliglote, este urmașul Împăratului care și-a ales devisa: *justitia regnorum fundamentum*, este Monarchul, care însuși la toate privilegiile a accentuat că iubirea și solitudinea Sa este egală pentru toate popoarele monarhiei!

Dar și mai uimitoare decât pretențiositatea șovinistilor este împregiurarea, că sfetnicii ungurești ai Maiestății Sale nu au simțit trebuința, sau ceea-ce este și mai trist, nu au avut curajul să îndrume pe șovinisti la ordine și să le arete marginile, până unde se pot apropia de sfințenia inviolabilă a Coroanei.

Di Wekerle departe de a fi făcut aceasta, a dat din contră să se înțeleagă că în cele din urmă același lucru l'a zis și el, care l'a zis și contele Apponyi. Cu atât mai aspru a dojenit însă ministrul-president pe cei din tabăra opozițională, nu pentru șovinismul lor cu miros antidinastic, ci pentru miserile ce-i fac guvernului și partidului guvernamental. Asta e vorba. Sfetnicii ungurești ai Maiestății Sale sînt mai îngrijați de pelea lor proprie, decât de toate celelalte considerațiuni, neexcepționând nici chiar prestigiul Coroanei și respectul ce fiecare cetățean îi datorește.

Dar și are domnul Wekerle destule cuvinte să-și teamă pelea. Căci nu din vînt a enunțat el, că politica națională se fie, nu e vorbă, dar mai presus de toate trebuie să aibă învoirea Coroanei, care este factorul chemat de constituție să pună în concordanță cu interesele generale ale monarhiei poftele și aspirațiunile particulare ale diferitelor popoare, între care nici Maghiarii nu constituiesc mai mult ca un popor. În Viena li-se va fi spus domnului Wekerle acest lucru destul de lămurit.

Dar după-ce șovinistii, chiar și cei din partidul guvernamental nu prea înțeleg, sau nu voesc să înțeleagă, înainte de toate se agravează poziția domnului Wekerle și a cabinetului său, și s'ar pute întâmpla, ca aceștia în curînd să cadă cele dintău jertfe ale cerbiei șovinistilor.

De aceea domnul Wekerle se arată atât de supărat și dojenește atât de aspru opoziția, cu care de altcum de o pănură sînt și oamenii sei.

Ear' conlusiunea din toate este, că situația internă a Ungariei este departe de a se lămurii, ba din contră tot mai rău se agravează.

VOCI DE PRESĂ

despre

SITUAȚIA DIN UNGARIA.

Ziarul „Kreuzzeitung“ publică o corespondență din Budapesta despre stările de lucruri din Ungaria. Prevestind zile critice cu privilegiul desbaterilor asupra bugetului cultelor, ziarul prusian urmează:

„Atunci se vor încetăra vederile contradictorii în chestia politico-religioasă. Ministerul nu-și poate ascunde că agitația strînită prin epistola pastorală a episcopului din Roznava, Schopper, nu și-a ajuns capătul, ci din contră, se lărgește tot mai departe. Căsătoria civilă obligatorie e cu deservire nepopulară nu numai la protestanți ci și la greco-ortodoxi, ear' consimțirea Coroanei, care e informată despre aceasta, la realizarea programului religios, cu care ministrul-president s'a declarat a sta sau a căde, devine pe zi ce merge mai problematică. S'a desînșit de cătră oficioși că se poate de energie știrea că contele Csáky înzadar s'ar fi încercat cu privilegiul ultimei sale călătorii la Viena, să capete dela Monarch învoirea pentru a dojeni pe numitul episcop și că din cauza primirii reci de cătră Curte ar fi fost hotărît a demisiona chiar înaintea desbaterilor asupra bugetului său, dar' faptul tot mereu e încă discutat de presa opozițională. Și poziția ministrului justiției Szilágyi se consideră ca sdruncinată, adevă a ministrului cel mai puțin iubit, cum s'a exprimat el însuși acum de curînd înaintea alegerilor lui în Pressburg, căci, deși a asistat la renunțarea Archiducesei Margaretha Sofia în calitate sa oficială, dar' n'a luat parte la sărbătorile de nuntă.

Fără îndoială că opoziția îl va ataca înversunat cu privilegiul desbaterilor bugetului de justiție, ear' el va fi redus a se apăra cu propriile sale puteri, deoarece-ce chiar în rîndurile majorității numără puțini deputați devotați lui. Despre groful Tisza se spune că în poziția sa ca ministru à latere se vede isolat și tratat din toate părțile cu mare răceală, așa încât ar fi deja obosit de sarcină. Dar' spinele cel mai pișcător în ochii ultraștilor naționali este ministrul honvezilor baronul Fejérváry din cauza simțimentelor sale „negru-galbine“, adevă avînd în vedere interesele monarhiei întregi; decăt în privința lui se știe, că este bărbat de încredere necondiționată pe lîngă Împăratul și că poziția lui e tare de tot. Pe cînd deci în parlamentul ungar ne putem aștepta la niște zile furtunoase, în chestia naționalităților se pregătește o schimbare. Exagerațiunile șovinismului e oare-care reacțiune în rîndurile elementelor mai moderate, în care privința poate-că este de mare influență îndrumarea spre principiul de drept și dreptate pe care a inaugurat-o contele Szapáry și care e accentuat și mai hotărît de cătră ministrul Hieronymi“.

Amintind procesul lui Hurban Vajanski, cele 2 procese s'erbești la Budapesta, precum și scoaterea de sub acuză a camerelor advocațiale a advocaților români, foaia germană s'îrșește cu următoarele cuvinte:

„Bine înțeles că asemenea licăriri n'au traiu lung în actuale exagerațiuni naționale“.

„Südsteierische Post“ se pronunță astfel asupra „Neajunsurilor dualismului“:

„Dualismul precum l'a făcut Beust, suferă de multe defecte dintre care vom să amintim cele mai principale. Antău și antău îi lipsește principiul politic și logica istorică. Dacă are de principiu dreptul de stat istoric al Ungariei, atunci nu e logic, să tăgăduască dreptul de stat boem și croat. Nu se potrivește deloc, ca dintr'o parte să te provoci la dreptul istoric, ear' de alta la forța fizică. Dacă dreptul de stat boem ar fi fost stîns, precum se pretinde, în urma înfrîngerii dela Muntele-Alb, atunci s'ar pute zice același lucru și despre dreptul de stat istoric al Ungariei, provocîndu-se la depunerea armelor de cătră Görgey în 1849. Dealtmintrelea dreptul de stat al Boemiei a fost recunoscut în mod solemn de cătră mai mulți domnitori și după bătălia dela Muntele-Alb Ear' validitatea dreptului de stat al Croației nu e deloc atacabilă. Al doilea neajuns al dualismului consistă în nedostoinicia lui practică. Nici un stat nu poate

ca să aibă țel statul însuși, ci din contră numai atunci își are rațiunea de a fi, dacă oferă locuitorilor lui un traiu suportabil. Deoarece-nsă dualismul tînde a îndestula numai 2 popoare, pe Germani și Maghiari, care se află în minoritate față cu populația întreagă deoarece-ce nu ține deloc seamă de dorințele și plîngerile Slavilor și Românilor, nu e decăt firesc lucrul că aceste popoare se simt rău în monarhie și că se ridică în apărarea comună în contra asupririlor, nedreptăților și a exploatații. Aceasta este cauza luptei naționalităților din Austro-Ungaria. Sfirșitul acestei lupte cu greu se poate prevedea, puterile din ambele părți fiind aproape egale. E deci mare pericol că monarhia să nu peară în urma stării sdruncinate din lăuntru, ear' conducătorilor statului li-se impune datoria morală să găsească măsurile și organizațiile necesare consolidării monarhiei“.

„Politik“ din Praga, într'un articol de fond intitulat „Mișcarea naționalităților în creștere“, spulberă și ea toate năsdrăvenile și sofismele lui „Pester Lloyd“ de care s'a ocupat și „Tribuna“ în zilele din urmă. Ziarul dlui Rieger nu crede că cele spuse de „P. Lloyd“ ar fi convingerile lui adevărate, cile taxează toate de roadele ipocrisiei celei mai meșteșugite.

„Într' mișcarea naționalităților din Ungaria, zice „Politik“ între altele, și conflictul politico-bisericesc de acolo nu există măcar pic de causalitate; ambele mișcări acestea sînt cât se poate de sine stătătoare una de alta. Pornirea naționalităților datează demult mai mult decăt conflictul bisericesc. Guvernul unguresc se înșală dacă crede că va isbuti a năbuși această mișcare. Guvernul n'are astăzi putere să rezolve chestia naționalităților: el nu o poate face nici după pofta Maghiarilor nici potrivit cu ideea de dreptate“.

Vorbînd apoi mai pe larg despre parlamentul ungar și alegerile dietale, „Politik“ s'îrșește precum urmează:

„Acum cînd naționalitățile se proclamă solide, cînd voesc să meargă mîna în mîna, cînd se vorbește deja de un congres al naționalităților ce se va ține în Viena, încep Maghiarii a fi năzuroși, încep a băga de seamă creșterea mișcării naționale și a convinge pe naționalitățile că adevărate n'au nici-decum cuvinte de a fi nemulțumite. Dar' toate sînt de geaba! Mișcarea națională din Ungaria nu va înceta, ca și altă parte, până-ce principiul

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Atentatul.

Narațiune din timpul lui Ludovic al XIV-lea.

De

H. Harden.

(Urmare și fine.)

Cînd după cîteva minute Marion Esté își reveni în ori, tatăl se stătea înaintea ei frîngîndu-și mâinile, curierul aștepta în apropiere privindu-i cu nepăsare.

Tinera fată luă scrisoarea earăși amănă. „Trebuie să merg la Paris, tată“, zise ea cu rezoluțiune. „Voiu pleca cu acest om, care cred că m'a lua și pe mine cu dînsul“. Călărețul făcî din cap un semn aprobativ.

„Măiestrul Roubaix mi-a spus că vei veni la Paris. Grăbește deci a-ți căpeta o căruță înainte de a se întineca“.

„Dar' ce s'a întemplat?“ strigă bătrînul desperat.

„Măiestrul Roubaix scrie, că Jules este foarte rău bolnav“, întimpină ea cu voce tremurîndă, „dînsul dorește să mă vadă și să-mi vorbească. Repede, tată, ajută-mi la pachetare ca să nu mai întărzîu“.

În dimineața următoare pînă în ziua sosit Marion în capitală. Călărețul conduse căruța prin o mulțime de strale, pînă-ce în fine se opri dinaintea unei case mari. „Am sosit“, strigă el și trase clopoțelul la poartă.

Ea examină cu mirare edificiul.

„Acî voiu afla pe Jules?“ întrebă dînsa cu inima înclăștă și un fior involuntar îi trecî prin corp. „Asta doară nu e casa măiestrului Roubaix?“

„Acî este un spital, mititică, unde fu adus amantul tîu“, rise călărețul ajutându-i să se coboare din trăsura.

Poarta se deschise, căruța intră într'o curte întunecoasă, unde fi întimpină un bătrîn îmbrăcat într'o uniformă cam veche; la cîngătoare îi zăria o legătură mare de chei.

„Ce aduci așa de dimineată?“ mormăi el.

„De astă-dată îți aduc o păsărică frumoasă. Am ordin dela căpitanul orașului: Marion Esté — acî este adevărîta despre predare, o și poți cuita îndată“.

„Știu deja, i-am și făcut loc. Vină, mititică...“

„Pentru Dumnezeu, unde mă conduceți?“ strigă Marion înspăimîntată. Din conversațiunea celor doi bărbați dînsa ghici că aci nu se petrece lucru bun. „Ce edificiu este acesta?“

„Nu te mai pface, mititică. Toți știți că aci este Bastilla“.

Marion căzî în genunchi. „Bastilla — eu în Bastilla! Cerule, dar' ce am făcut?“

„Eh, fleacuri, mititică, toți vorbesc așa. Dar' și tu te vei îmblanzi, ca și ceilalți“. Și el apucă fata de braț, trîgîndu-o cu sine, pe cînd țeranul încerenit, care o aduse ac la trăsura, se uita după ea tremurînd în întreg corpul. „Marion — criminală — în bastilla?“ mormură el înmărmurit. Apoi dete cu putere biciu calului și alergă pe aci încolo.

Cînd Lovelace raportă regelui despre descoperirea atentatului, acesta fi mulțumii și-l lăudă pentru grija ce o poartă pentru viața sa; dar' la auzirea numelui de Jules Claretie și la amintirea că acela ar fi călă de faur, regele îl întrerupse exclamînd: „La măiestrul Roubaix?“ La răspuns afirmativ al lui Lovelace, regele își exprimă voința de a vorbi cu Roubaix în persoană.

În ziua următoare, Roubaix, spre spaima sa, trebui să se prezenteze înaintea regelui, care-l primi singur în apartamentul său. După-ce măiestrul descrie întreg decursul arestării calfei sale și spuse că el nu-l crede a fi vinovat nici-decum, regele îl demise, zicîndu-i: Îți mulțumesc, măiestre, deocamdată vei păstra tăcere asupra întregului lucru, acūși vom mai auzi căte ceva în privința aceasta!“

Îndată după depărtarea măiestrului, regele scris repede un bilet: „Cătră guvernorul Bastillei! „La prezentarea acestui bilet, prisoniera „Marion Esté va fi condusă la Louve, unde o va primi, la poarta grădinei, camerarul Nostro, contele Brissac. Prisoniera nu se mai reintoarce la Bastilla. Ludovic.“

El trase clopoțelul și predete biletul camerarului, care intră îndată. „Îl vei expedia imediat“, demandă el. „Peste o jumătate de oră vei primi, la poarta grădinei, pe tinera țerancă, care va fi adusă aci din Bastilla; după aceea dorec ca să vorbesc cu dînsa. Lovelace să se prezenteze numai decăt înaintea mea!“

Deja după zece minute, Lovelace apărî înaintea monarhului, el era palid ca moartea. „Ei, dar' să știți, că-mi faci treburi frumoase, domnul meu! Ce istorie-i aceasta cu atentatul lui Claretie, ce înseamnă arestarea lui Marion Esté?“ strigă regele iritat. Vorbește adevărul, dacă nu voești să-mi simțesti mânia mea!“

Lovelace își încovoiă spatele. „Chiar voiam să aduc știri nouă Maiestății Voastre, cînd mi-se demandă să vin încoace. Abia înainte cu o jumătate de oră am primit raportul despre prima ascultare a acelei fete. Sînt înspăimîntat și adînc umilit, căci dînsa arătă secretarul meu un inel al Maiestății

Voastre însuși și totodată pretinde ca să se facă cunoscută Maiestății Voastre arestarea sa. Nu puteam presupune, Sire, că — el nu cutează să continue.

„Mai departe, mai departe!“

„Chiar acum mi-a sosit raportul dela agentul meu, care a fost însărcinat cu supravegherea unui anumit Bertrand, ocupat în atelierul măiestrului Roubaix. Din acest raport am aflat cu siguranță, că acel Bertrand însuși, din cauza invidiei și urei, compuse acea denunțatiune. Raportul amintește apoi și despre niște declarații ale prisonerului, relative la obiectul suspicios aflat în odaia sa, și...“

„Ei, și ce vorbește prisonerul despre obiectul acela?“

Lovelace era foarte confus. „Sire“, începî el trîgînd, „și noi, cu toată vocea noastră, de a ne împlini cu onoare chemarea, totuși sîntem supuși rătăcirilor —“.

„Asta o știe cerul. Dar' acum vorbește — aștept!“

„Iertare, Maiestatea Voastră: Jules Claretie, care am și dispus să fie eliberat, afirmă că acel obiect ar fi, ar fi — o oală de fert!“

Risul sonor și vesel al regelui nimici cu totul pe Lovelace.

„O oală de fert!“ Regele încă tot ridea.

„E de necrezut — dar' cum ai putut fi astfel pîrlit?“

„N'a fost oală ordinară, Maiestate. Într'adevăr era de o construcțiune particulară, suspicioasă“.

Pe încetul, domnitorul deveni earăși serios și fruntea i-se încreți din nou. „Fie cum va fi, marchisule, d-ta ai fost pîrlit cum se cade. Dar' era și mai rău, dacă nu aveam noi din întâmplare ocaziune a ne amesteca

înșine în această cauză; căci altfel, doi supuși bravi și fideli ai noștri ar fi fost aruncați în nenorocirea cea mai mare. Ai merita dealtmintrelea o înfruntare serioasă, dar' de astă-dată vei scăpa numai cu aceea, că vei plăti lui Claretie cinci mii livre, ca desdaunare. Pentru viitorul mai departe al părechii vom purta noi înșine de grije, pentru-că se o știu dl meu: fata, care ai dispus să fie arestată pentru-că presupunem că era mireasa unui ucizător de rege, acea fată, înainte cu cîteva zile, ni-a făcut un serviciu mare. Adio“.

Îndată după depărtarea lui Lovelace, în lăuntru apărî Marion, ținînd în mână inelul regelui. La vederea monarhului, ea căzî în genunchi și strigă într'un ton desperat și ridicînd în sus inelul: „Grăție, regele meu, grație pentru Jules!“

„Nu grație, copila mea, ci dreptate!“ întimpină regele. Dilele grele ce le-ai petrecut, le vei uita în fericirea viitorului. Asta îți-o spun pe cuvîntul meu de rege“.

Cu banii de desdaunare, ce trebui să-i plătească Lovelace, își deschise Jules un atelier propriu și deja după puține săptămîni el se căsătorii cu Marion. Întreagă curtea cumpăra dela dînsul; atelierul seu era totdeauna înțesat cu mușterii. Atelierul măiestrului Roubaix însă scăpăta mereu. Cîteva întreprinderi nereușite îi nimiciră întreagă averea. Într'o zi, bătrînul măiestru stătea înaintea calfei sale de odinooară, cerîndu-i de lucru. Și n'a contat înzadar la ajutorul lui Claretie. Deja a doua zi se văzu la prăvălia lui Claretie o firmă nouă în locul celei vechi:

„La Damascenul

„Roubaix et Claretie“.

Trad. de Giovanni.

egale îndreptări nu-și va căpăta trup; ear' Maghiarii și ei vor trebui absolut să ajungă a fi convinși despre asta".

Apopyistul „Magyar Hirlap” primește din Viena următoarea telegramă:

În urma evenimentelor din ultimele zile poziția lui Wekerle se consideră aici ca sdruncinată, ear' după-ace contra lui Apopyi se pun toate în mișcare, cum s'au pus la timpul său și contra lui Szapary — se înțelege că aici primul rol îl joacă contele Tisza — ear' a început să se vorbească de un minister Kállay.

Foiașă citată nu prea dă însă crezământ științei acesteia, ci afirmă a ști, că domnul Kállay va primi a se pune în fruntea guvernului numai la dorința expresă a Maiestății Sale.

„Politik” din Praga, într'un articol de fond intitulat „Mișcarea naționalităților în creștere”, spulberă și ea toate nesdrăveniile și sofismele lui „Pester Lloyd” cu care s'a ocupat și „Tribuna” în zilele din urmă. Ziarul domnului Rieger nu crede că cele spuse de „Pester Lloyd” ar fi convingerile lui adevărate, ci le taxează toate de roadele ipocrisiei celei mai meșteșugite.

„Între mișcarea naționalităților din Ungaria, zice „Politik” între altele, și conflictul politic-bisericesc de acolo, nu există măcar pîntec de causalitate; ambele mișcări acestea sînt cât se poate de sine stătătoare una de alta. Pornirea naționalităților datează cu mult mai demult, decât conflictul bisericesc. Guvernul unguresc se înșală dacă crede că va isbuti a năbuși această mișcare. Guvernul n'are astăzi putere să rezolve chestia naționalităților: el nu o poate face nici după pofa Maghiarilor, nici potrivit cu ideea de dreptate”.

Vorbind apoi mai pe larg despre parlamentul ungar și alegerile diatale, „Politik” s'începe precum urmează:

„Acuma, când naționalitățile se proclamă solidare, când voesc să meargă mână în mână, când se vorbește deja de un congres al naționalităților ce se va ține în Viena, încep Maghiarii a fi năzuși, încep a băga de seamă creșterea mișcării naționale și a convinge naționalitățile că adecă n'au nici de-cum cuvinte de a fi nemulțumite. Dar' toate sînt înzadar! Mișcarea națională din Ungaria nu va înceta, ea și altă parte, până-ce principii egale îndreptări nu-și va căpăta trup; ear' Maghiarii și ei vor trebui absolut să ajungă a fi convinși despre asta”.

„Národní Listy” din Praga, comentând rezoluțiile luate de cele 3 cluburi parlamentare din Cislathania, zice că contele Taaffe a încercat un fiasco complet cu programul său și cu întocmirea majorității. „Vorbind logiceste, spune „Národní”, contele Taaffe a trebuit să-și deie demisia chiar a doua zi, căci după-cum reese din 300 și atîția deputați ai Reichsrathului, numai 23 deputați din Galizia și-au dat tristul lor consimțământ *sans phrase* cu programul guvernului”. Dacă cele trei partide însă, cu toată neaprobarea programului tot își arată dorința a sprigini guvernul în politica lui „din cas în cas”, dau dovadă de o decadență politică cum rar s'a văzut în analele parlamentare.

„Oare multă vreme poate să dureze astfel de stare?” întrebă foiașă cea.

Cestiunea română la Brașov.

Earăși sîntem împinși a publica în coloanele foii noastre o polemică cu organul metropolitului Român Miron. Dl profesor G. Pop, care până acum nu s'a pronunțat în afacere, ne cere pentru apărarea sa publicarea scrisorii sale de mai la vale. Noi ne ținem datori a împlini cererea dlui Pop, deși credem că avînd de a face cu cuprinsul unor acte publice, nu era chiar trebuința a se referi îndeosebi la ziarul în care ele s'au publicat.

Eată ce ne scrie dl profesor Pop:

Onorată redacțiune!

În toată afacerea destituirii mele eu până acum n'am vorbit încă nici un cuvînt în publicitate Cetind însă actele publicate de „Telegraful Român”, am dat peste inexactități, pe care nu le puteam trece cu vederea. Drept-aceea am trimis redacțiunii „Telegrafului Român” o declarație cu rugarea să o publice. Însă ce se vezi? Redacția îmi refuză publicarea. De aceea Vă rog în interesul adevărului să binevoiți a primi declarația mea spre publicare în „Tribuna”. Totdeodată declar, că procedura „Telegr. Român”, care se vede că se teme de adevăr, mă îndeamnă a eși din rezervă și a da și eu publicului deslușiri în afacerea destituirii mele. Eată ce am scris „Telegrafului Român”:

Onorată Redacțiune!

Între actele publicate de „Telegraful Român” în cestiunea procesului meu de onoare, se află și epistola Excelenței Sale metropolitului către ministrul unguresc de culte. Cetind epistola am dat peste următorul pasagiu: „Încă de atunci deloc i-a fost bătător la ochi direcțiunii școalelor medii din Brașov tendența nepotrivită a cuvîntării ținute, și ea — direcțiunea — a și grăbit să descopere cu graiu profesorului concernent resensul său față de acea cuvîntare”. Mi-s'a revoltat tot simțul etic cetind acest pasagiu, pentru-că vedeam, că aici Excelența Sa a fost rău informat de vre-un individ oare-care. Însă cine a fost acel individ? Răsfoind mai cu deamăruntul în „Telegr. Român”, dau peste un act al dlui director Ipolit Ilasievici, trimis on. eforii a școalelor noastre din Brașov, în care se află următorul pasagiu: „Profesorul George Pop a desfășurat în vorbirea sa vederi, care nu sînt în consonanță cu principiile adevăratei educațiuni școlare, și a comis astfel o mare greșală pedagogică”.

Acum eram luminat. Acest act al directorului a servit Excelenței Sale drept isvor de informațiune. Și fiindcă neadeverul exprimat de dl director în acel act a străbătut toate forurile și a ajuns până înaintea ministrului de culte, mă vîd îndemnat a da următoarea:

Declarațiune.

În ziua Sf. Sofii, îndată-ce am sîrșit vorbirea, dl director Ipolit Ilasievici dimpreună cu ceilalți colegi ai mei m'au felicitat. Ba mai mult, ne-am dus împreună la hotelul „Europa”, unde dl director a beut în sănătatea mea, „pentru-că i-am vorbit din inimă”. Întreb acum pe dl director: Când a fost la deplină conștiință, atunci când m'a felicitat, sau atunci când a dat raport cu vorbirea mea l'a umplut cu resens? Și cum vine că dl director în ziua aceea mă felicită, ear' la trei zile trimite on. eforii actual amintit, un act despre care lumea n'a avut cunoștință, până nu l'a văzut publicat în „Telegraful Român”?

Tot acel act al directorului a dat naștere la o reprezentațiune a președintelui eforiei către ven. cons. archidieceșan, în care se zice: „Din raportul directorului eforia cu mare îngrijire a văzut... că de unii profesori s'au luat direcțiuni greșite pedagogice”.

Așadar de pedagogie e vorba! Atunci se-mi spună dl director cu judecata sa pedagogică, oare de când s'a început a se lucra și la acest gimnasiu un plan de învățământ corăspunzător cerințelor pedagogiei moderne, și cine sînt aceia care au inițiat acest plan și au lucrat la el? Și tot noi cei tineri sîntem aceia care nu lucrăm nimic, după-cum susține „Telegraful Român” într'o corespondență din Orăștie, inspirată însă din Brașov. Ear' dacă lucrăm ceva și ne facem datorința, atunci vine mama „Gazeta” și ne dă peste nas, zicînd „că avem numai să excelăm și să ne admire lumea”. Astfel se întîlnesc în puncto bîrfeli unite „Gazeta” cu ortodoxul „Telegraful Român”.

Revenind ear' asupra „direcțiunilor greșite pedagogice” ale on. domn director, trebuie să recunoască toată lumea, că astfel de afirmări nesocotite pot deveni o armă periculoasă în mîna guvernului, deși ele sînt numai păreri individuale ale directorului și ale președintelui Eforiei, păreri, pe care corpul didactic al gimnasiului nostru din Brașov nu le împărtășește. De aceea cred, că în timpul cel mai scurt ele vor fi desmînțite cu desăvîrșire din parte competentă.

Cu această ocaziune mă vîd îndemnat a răspunde și la „Declarațiunea” Preacuvioșiei Sale, dlui Dr. Ilarion Pușcariu, apărută în „Telegraful Român” nr. 2 a c. Am așteptat și eu și dl G. B. Pop anume cu acest răspuns, până la publicarea actelor în „Telegraful Român”, pentru-că lumea de sine se se convingă despre un lucru, anume: că toate punctele cuprinse în declarațiunea Preacuvioșiei Sale, „că ministrul n'a pus nici o întrebare de cercetare asupra profesorului Pop, că nu metropolitul a dat comisurii întrebările gata”, sînt combătute prin înseși actele publicate în „Telegraful Român”. Numai la punctul trei din acea declarațiune voesc să răspund.

Preacuvioșia Sa susține, că întrebarea: „Crezi d-ta, că scopul școalei e creșterea națională” — n'a existat. Să vedem!

Din actele publicate în „Telegraful Român” se vede, că Preacuvioșia Sa a primit mandatul să vină la Brașov, și să facă investigațiune cu mine, avînd să răspund la 9 întrebări. Din protocolul de investigațiune însă se vede, că Preacuvioșia Sa m'i-a mai pus și o zecea întrebare, anume: „Crezi d-ta că punctul de vedere al d-tale, că școalele noastre, fiind naționale, trebuie să deo o însemnătate deosebită creșterii tinerimii în spirit național, este în consonanță cu sco-

pul învățămîntului școalelor medii, prescrie în planul de învățămînt?” Cum a venit domnul comisar să-mi pună această întrebare? Eată cum! În decursul investigațiunii eu am susținut, că școalele noastre, fiind naționale, trebuie să deo o însemnătate deosebită creșterii tinerimii în spirit național. Domnul comisar a susținut, că școalele noastre sînt confesionale nu naționale, și ca să-mi combată părerea mea, m'i-a pus întrebarea: „Crezi d-ta că punctul de vedere al d-tale este în consonanță cu scopul învățămîntului școalelor medii?” — întrebare prin care vrea să răstoarne afirmațiunea mea, despre creșterea națională a tinerimii. Că așa s'a petrecut lucrul, aceasta o poate dovedi și dl profesor Bărsan, care a funcționat ca notar în decursul investigațiunii.

Judece acum lumea!

George Pop,
profesor.

Corespondența din Viena.

Viena, 5 Februarie.

(Noul program al majorității. Ovrăii în camera deputaților din Austria.) În fine s'a ridicat voalul ce a acoperit timp de mai multe săptămîni programul predestinat de către guvern a forma baza pe care să se unească cele mai mari partide ale camerei deputaților în o majoritate de cartel. Programul păstrat cu îngrijire ca și o taină, nu conține absolut nici o surprindere, dacă cumva nu vrei să iei drept surprindere împiegurarea că toți acei care și-au fost promis ceva deosebit de la program au fost în modul cel mai amar desamăgiți. Programul elaborat de către guvern și dat spre examinare și primire cluburilor, produce într'adevăr ceva uimitor în arta de a spune, cu o risipă de vorbe multe puțin sau nimica.

Concesiuni directe făcute celor trei partide destinate a forma majoritatea de cartel, pe lângă cea mai sirguincioasă căutare, nu se pot găsi în program. Guvernul s'a mulțumit cu aceea: a ține socoteală de principiile și poziția separată a fiecăruia din cele trei partide prin câteva fraze generale, care sînt prea vage și nehotărîte decât să poată mulțumi partidele la adresa căror au fost făcute, pe de altă parte ear', sînt atât de lămurite, că amîndouă celelalte partide le-ar pute lua drept privilegiu a deveni bînuitoare. „Noul program al guvernului” — așa se numește în mod cu totul nenimerit elaboratul publicat Sămbătă seara — nu-i nimic alta decât o parafrază a mesagiului de Tron cu care a fost salutată înainte cu doi ani nou constituita cameră a deputaților. Deja în contra mesagiului de Tron s'a făcut la timpul său obiecțiunea că ar fi prea nelămurit redactat. Acea obiecțiune se poate însă aplica cu o îndreptățire cu mult mai mare în contra așa numitului „program al guvernului”. După declarațiunea neinteresantă, de sine înțeleasă, că guvernul va ține strîns la politica externă de până acum precum și la legile fundamentale de stat, programul se silește a se face plăcut la toate trei partidele. Am amintit deja, că aceste silințe au puține șanse de a realiza succesul dorit, anume formarea majorității de cartel. Presa jidano-liberală tănuiește puțin din nemulțumirea sa cu „programul”. Numai un singur punct întimpină deplina ei aprobare, fiindcă crede că pe acela îl va pute folosi în contra antisemitismului. Punctul amintit din program promite anume că guvernul va ști „totdeauna respecta convingerile religioase și a se opune cu hotărîre atîrărilor de tot felul”. Această frază pusă acolo cu totul în înțeles general se interpretează deci din parte jidano-liberală ca fiind îndreptată în contra mișcării antisemite. Ori-care om imparțial va fi însă lămurit că acest *passus* se poate tot atât de bine îndrepta în contra goanei urmate aproape în mod sistematic de presa jidanească împotriva instituțiilor și credințioșilor bisericii creștine.

Pe cât de puțin satisface însă „programul” dorințele foarte exagerate ale partidului liberal, tot atât de sigur se poate zice că acest partid va ști totuși să se pună în relații bune cu guvernul, ori-cât de puțin ar conșimți o mare parte a alegătorilor cu această pactare în schimbul unor favoruri personale sau de politică de partid. Programul conține din fericie un punct, care posibil că va fi folosit de partidul liberal spre scopul ca să-și mascheze resp. scuse abandonarea pretenșiunilor sale cardinale. Respectivul „passus” vorbește de necesitatea preterării tuturor cestiunilor politice în interesul lucrărilor social-reformatorice. Partidul liberal — cu toate-că tocmai el a făcut până acum tot posibilul spre a zădărnici reformele sociale, va umbla acum probabil să-și mascheze eșecul prin pretextul că se pleacă necesității introducerii de reforme sociale. Fie însă cum va fi, de o realizare a unei majorități de cartel încă în decursul sesiunii actuale abia poate fi vorba, și o decisiune definitivă nu poate și nu va urma înainte de sosirea toamnei. Ori-cât de rău ar fi însă, de altfel, programul, ministrul-preșident contele Taaffe a dovedit și de astă-dată că știe profita totdeauna de situația sa, fie aceea

ori-cât de precară. Contele Taaffe nu a luat asupra-și lucrul obositor de a săvîrși unirea partidelor asupra programului majorității sub egida sa. El a zis dimpotrivă: „Aici e programul, vedeți și vă înțelegeți asupra lui unui între alții”. Procederea ministrului-preșident într'adevăr seamănă mult cu aceea a unui om care aruncă o bucată de carne între o haită de câni flămînzii și privește surizînd cum aceea se încaieră.

Ori-cât de puțin interesant ar fi des-baterea tocmai terminată asupra bugetului de instrucțiune, s'au ivit totuși în decursul ei unele detalii memorabile. Acestor detalii aparține și un discurs în stil mare al deputatului creștin-socialist, principelui Lichtenstein, care a vorbit în contra descreștinării sistemului nostru școlar, în contra aplicării de învățători jidani la școalele creștine și pentru separarea tinerimii școlare creștine de cea jidanească. Acest discurs, de altfel foarte moderat, a dat privilegiu deputatului ovreu Byk, care aparține clubului polon, a se năpusti asupra religiunii creștine și a aristocrației. Acest discurs a făcut în cameră o impresie atât de penibilă, încât deputatul Byk a fost tras la răspundere de către clubul polon. Resultatul a fost că Byk a trebuit să-și retragă în casă declarațiunile sale. Astfel de incidente arată de o parte, că Jidanii în viața publică fac pe provocatori, de altă parte însă mai dovedesc și aceea că nici chiar în clubul polon, care de sigur nu e antisemit, nu se mai suferă nepedepsite obrăznicile jidanești.

Din diecesa Aradului.

(Urmare și fine.)

Poporul încă și-a trimis delegați la episcopul și astfel s'a ordonat a doua alegere. Poporul a mai făcut arătare și despre acea împiegurare, că favoritul în preseara alegerii a împărțit rachiu pe la locuitori ca să-și deo votul. Consistorul a ordonat investigație, la care s'a dovedit prin 7 martori fapta. Într'aceasta preotul veteran a răposat și era de lipsă ca să se finească odată teatrul, dar' mai virtos se avisară cei competenți, că favoritul a câștigat voturi prin intervenirea oficianților dela domeniul Mocsonyi, ear' de altă parte prin intervenirea arăndașului, care chemase pe fiecare dintre locuitori, promițîndu-le câte o litră de rachiu.

Dl protopop scrisese oficios recurențelor că nu le este iertat să se prezenteze în ziua de alegere în comună, ear' pentru asigurarea d-sale și a notarului a recurat 8 gendarmi. În ziua de alegere dimineața la 8 oare, stăteau în fața bisericii gardă 8 gendarmi, și pretorul la dispoziția dlui protopop.

După îndatinatele ceremonii doi gendarmi intrară în biserică cu puștile pe spate, ceea-ce vîzînd poporul într'atîta s'a scîrbit, încît rugară pe gendarmi să ese din biserică, că nu află cuviincios a sta cu pîlăria pe cap în biserică, promițîndu-le că întreg poporul va eși afară și-și va da votul după-cum va fi chemat. Poporul împreună cu gendarmii părăsiră locușul sfînt, ear' biroul a rămas acolo. Notarul comunal a ocupat loc lîngă dl protopop, lăudîndu-se „că va vedea el cine cutează a vota contra favoritul lor”. Fruțașii rugară pe dl protopop ca să scoată pe toți afară, dar' mai virtos pe notarul, înzadar, căci era la locul său să fie de față. Vîzînd aceasta frunțașii, spuseră preotului că dacă notarul nu va părăsi biserică, nu stau bunii pentru ordine, la ceea-ce pretorul îndată l'a scos afară, convocîndu-l să meargă acasă la cancelaria sa.

După depărtarea acestui stilp al dlui protopop, decurse alegerea în cea mai bună ordine. Fruțașii comunei încredințîndu-se că pe lîngă toate-că slujbașii, jutarii și biriișii au votat cu favoritul, n'au isbutit, ci au rămas în minoritate cu 18 voturi, veniră cu un individ și acesta în fața tuturor, a scos din buzunar 12 taleri à 1 fl. și i-a arătat protopopului, spunîndu-i că i-a primit dela arăndașul satului ca să voteze cu favoritul d-lor, el însă nu voește a vota și a-și vinde sufletul pe bani, ci voește a vota unde-i spune inima că e bine. Dl protopop i-a răspuns, că să-și mînanțe sănetos.

După 5 minute încheiîndu-se alegerea, favoritul poporului se proclamă de ales, ear' poporul era în o nespusă bucurie și îndată trimiseră trăsura după preotul lor să vină în mijlocul lor ca să se împărtășească și dînsul de această bucurie. După alegere și cei care au votat contra diceau: „Bine că i-a ajutat Dumnezeu”.

Pe lîngă toate-că alegerea a decurs în cea mai mare ordine și cu 8 gendarmi de față notarul a înșinat în limba germană „Ich protestire”, așa cred, că protestez.

Protestul s'a făcut în fabrica inspectorului de școale, earăși un lingușitor, și tot în această fabrică s'a și investigat, înzadar însă, că din protest nici o iotă nu s'a adevărit. Dl protopop în ședința scaunului protopopesca a stăruit cu toate puterile că *eo ipso* alegerea trebuie nulificată. Înzadar, un veteran din

secaun a vorbit contra, adecă pentru întărire, căci dl protopop atîta și-a bătut falcile până-ce a eșit învingător.

Așteptăm cu nerăbdare și al doilea deciz dela Presfinția Sa și în cas nefavorabil pentru noi și dela Excelența Sa metropolitul.

Acuma iubite cetitorule, plăcă și judecă. Eu am scris așa după-cum s'a întîmplat, și m'am exprimat ca un econom care nu știe multe. Una însă nu o pot lăsa nefăcîntă. Oare dacă am perdut dreptatea dela cei lummești, urmează ca să peară dreptatea și în locașurile dumnezeiești? Eu însă zic D-zeu mustră pe cel nedrept. Oare nu va mustră și pe aceia care ne fac nedreptate. Este o zicală românească: Liciorul tot merge la fîntînă până se sparge. Oare cica dumneavoastră nu se va sparge? În urmă încheiu cu acea rugare: Domnule protopop, lasă punga mai bine la o parte, decât poporul, căci din sudoarea acestuia trăiești, dă ceea-ce este al poporului, poporului, și ceea-ce este a lui Dumnezeu, lui Dumnezeu.

Un membru al sinodului.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

De pe Valea-Zelăului (comit. Sălăgiului).

În 30 Ianuarie l. c. s'a făcut alegerea de notar în cercul Borla (Szilágy-Balla), o comună curat maghiară aceasta, la care cerc aparține Goroslăul, mai bine de jumătate locuit de Unguri, Badonul și Boșca-română, comune acestea curat românești.

Candidați au fost 7 inși, dintre 14 concurenți. Între acei 7 un singur Român s'a susceput la candidare, anume dl Vasile Rob, dintre ceilalți 2 au fost Jidani și 4 Unguri.

Alegerea a decurs în ordine, sub preșidiul protopopului cercual, dl Kávásy Bertalan din Zelău.

Majoritatea voturilor s'a concentrat pe lîngă Românul Vasile Rob cu 37 voturi, față cu 21 voturi date Jidanului Kis Joska, notar în Vervölgy, ear' 1 vot a căpătat notarul ungur din Cosein, dl Nagy Károly.

N'a fost aici vorba de ceva mituirii, ademeniri sau promisiuni mărșave, ci persoana impunătoare, atletica română, maniera fină și modestia ce-l caracterizează pe lîngă calificațiunile recerute ale dlui Vasile Rob, au atras ca un magnetism inimile bine simțitoare ale deșteptilor Români conști de drepturile lor.

Nu înzadar și-a făcut calea și treaba mai înainte numai cu vre-o câteva zile on. domn protopop tractual Ioan Papiriu Pop, un adevărat veteran luptător național, chiar prin toate acele comune, cu ocaziunea reverderii rașunilor bisericești, bun timp ales și cu bună firmă.

De laudă sînt demni preoții acelor comune ca Simeon Filip, preotul din Badon și Goroslău, Dimitriu Pocola, preot în Boșca-română, și acesta în starea lui morboasă de 4 ani la pat, cu trăsura deportat la locul alegerii, de unde nu a lipsit ca confăptuitor nici Stefan Szabó, preotul Badacinului, ca unul din giur atras de cunoștința bună a des numitului ales notar, căpătîndu-și acesta praxă lîngă părintele preotului Stefan Szabó, care e notar în Arghihat.

Vedeți imparțialitatea și umanitatea unui adevărat șef de protopretor necondus de patima șovinismului împărechetor, cât de frumos poate executa valoarea legilor de drept și a naționalităților, și oare pentru-ce nu ar pute și alții asemenea să facă pentru asimilarea de bună înțelegere a acestor două națiuni conlocuitoare și împăciuirea atât de dorită??

Vedeți că înfrîntuții binefăcătoare și stimuloare poate face un protopop zelos conducător, care e la locul său, și zelul acelor preoți, care stau la culmea misiunilor lor, atât în amvonul bisericesc, cât și pe tribuna națională?

Exemplu de imitat pot fi toți aceia, și demni de recunoștința națiunii, ba și de stima și reputațiunea străinilor.

Calătorul.

CRONICĂ

Din cauza sfîntei sîrbători de mîne numărul proximal „Tribunei” va apăre numai Luni seara.

† Pompiliu Piposiu. Încă de Mercuria trecută se răspîndise prin Sibiu șvonul că amicul nostru dl Pompiliu Piposiu, editorul și directorul „Gazetei Bucovinei”, ar fi răposat. În urma unei întrebări ce am făcut pe cale telegrafică la redacțiunea numitului ziar din Cernăuți, am primit aseară un răspuns, care adevărește pe deplin șvonul răspîndit. Dl Pompiliu Piposiu n'a putut scăpa din ghiarele boalei grele de care a fost cuprins și a răposat Marți în 7 Februarie r. Mă momentul ree care acopere acum rămășițele pămîntuștii ale iubitului nostru amic și coleg, ne aflăm noi în primul rînd care vîrsăm lacrimi. Dela întemeierea „Tribunei” dl Piposiu ca redactor al foii noastre a petrecut toate luptele, la care am fost chemați, și până în primăvara anului 1891 neconștient a adus cu dragă inimă și cu abnegațiune jertfele ce s'au recerut în acele timpuri grele dela redactorii „Tri-

„Fin de Siècle“.

Mirarea secolului.

Puterea electrică în serviciul industriei practice

a luat un avânt însemnat pe terenul fabricațiilor, o reducere de prețuri la multe mărfuri, a aflat locul care până acum a fost în umbră. Conspicuită de față poate să convingă p. t. public, despre ieftinătatea tuturor, și e rugat fiecare să binevoiască a se convinge prin comandarea vre-unui lucru cât de mic. Ori-ce comandă se va efectua imediat cu rambursă, și la cas de inconvenientă se va primi înapoi fără contradicere, se va schimba sau se vor înapoia banii.

Deșteaptă-te!

Numai fl. 2.50

costă un orologiu de deșteptare bine reglat, executat conform desenului, în dulap splendid de nickel, cu arătător de secundă și cu un clopot deșteptător ce sună foarte frumos, durabil lucrat, umbra și deșteptă foarte punctual; e netăcut cel mai frumos și ieftin orologiu. Prețul scăzut numai 2.50

aceiași deșteptător cu arătător mecanic de dată ce funcționează de sine în eternitate fl. 3.50.

Numai fl. 4.50

Concert-Armonica,

excelent acordată și fină

cu 12 clape, cu bas, pe care se pot cânta toate piesele din lume. Cel mai splendid instrument musical, trainic și frumos lucrat,

numai fl. 4.50.

136 recuzite de scris.

Numai fl. 1.—

- 1 casseta elegantă conține următoarele: 50 coale hârtie de epistolă fină, octav.
- 50 plicuri bune ce se potrivesc la hârtie.
- 3 condeie de penă franceze durabile împănate cu capsule.
- 3 excelente creioane Hardmuth.
- 24 pene de scris într-o cutie.
- 1 frumos notes legat în lack.
- 1 coală hârtie sugătoare rosa.
- 1 lineal de lemn de cedru cu centimetru.
- 2 leniare și gumă.

Fiecare se-și cruțe plumă și se-și cumpere pentru fl. 1.50

8 bucăți recuzite de fumat:

- 1 pipă de lemn cu scurgere,
- 1 verge fină potrivită la ea,
- 1 jăcănu de pe lemn,
- 1 aparat de foc de buzunar, calitate neruinabilă,
- 1 țigăre de țigări,
- 1 sîpcă de țigăre igienică, spumă de mare,
- 1 excelentă pipă de casă scurtă,
- 1 verșea pe potrivire.

Toate împreună fl. 1.50.

10 daruri prețioase.

Numai fl. 2.—

- 1 orologiu de bronz, care merge bine reglat,
- 1 sîpcă de țigăre de spumă de mare,
- 1 țigăre de țigăre, țesătură de artă,
- 1 aparat de foc vecinic,
- 1 cravată de mătășă și atlas,
- 1 ac de cravată cu petri,
- 1 creion de nickel cu penă,
- 1 briceagă și scobitoare de dinți,
- 1 inel cu petri,
- 1 suvenir de Viena ca obiect de lux.

Toate 10 darabe laolaltă costă fl. 2.

Numai fl. 6.50

un rînd de haine bărbătești

modern, elegant, splendid, de toamnă și de iarnă, din materii de toamnă și de iarnă din Brinn, în ori-ce mărime și în ori-ce culoare, așadar laolaltă

1 var. pantaloni, 1 giletă, 1 roc.

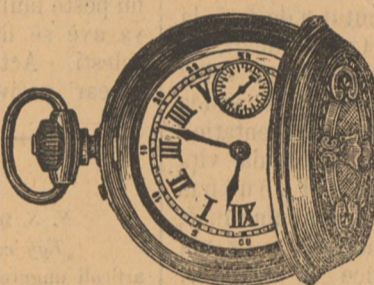
I. calitate fl. 8.50
 II. calitate fl. 6.50
 III. calitate fl. 10.50

Drept măsură e suficient să se arete la comandă lungimea pantalonilor, cuprinsul pieptului și lungimea mânecilor, precum și culoarea dorită a vestimentelor. Măstre nu se pot trimite, deoarece se află numai rînduri întregi.

Aceiași vestimente pentru băieți după măsură dela 6—13 ani, fiecare calitate cu fl. 2 mai ieftin.

97 cr. Fiecare articol 97 cr.

1 orologiu de bronz ce merge regulat, cu garanță 97 cr.	1 lanț de orologiu din aur artificial cu acățătoare 97 cr.	1 inel din aur-douce cu petri 97 cr.	1 medalion din aur artificial, cu petri 97 cr.	1 brățar dela expoziția din Paris 97 cr.	1 medalion de inimă din argint veritabil, probat 97 cr.
1 cămașă de iarnă din păsă moale cu vată călduroasă 7 cr.	1 pălărie bărbă. din păsă moale foarte țigătoare 97 cr.	4 cravate bărbă. fiecare în altă formă și culoare, foarte fine 97 cr.	1 păreche mănuși călduroase pentru iarnă, din lână 97 cr.	1 jachetă de lână pentru dame și bărbăți 97 cr.	1 păreche pantaloni de lână (sistem Jäger) pentru domni 97 cr.
1 cămașă bărbătească, foarte fin gătită, albă ori colorată 97 cr.	1 păr. ismene bărb. din pânză de casă bine lucrate 97 cr.	6 păr. ciorapi bărb. într-o culoare ori cu verșii frumoase 97 cr.	3 păr. ciorapi fem. într-o culoare sau cu verșii frumoase 97 cr.	1 corsetă cuirasată, fason parisian, foarte durabilă 97 cr.	12 batiste, cu margini colorate, chivite 97 cr.
1 cămașă femeiască din șifon ori în cu broderii 97 cr.	1 corsetă de noapte din șifon cu broderie fină 97 cr.	1 păr. ismene fem. din șifon, cu broderii fine 97 cr.	1 sucnă călduroasă, cu broderie 97 cr.	3 șorțuri de casă, moderne, veritabil de splelat. 97 cr.	1 șorț de lister, calitate bună, caro, chivit, 1/4 de mare 97 cr.
1 jachetă de dame din creton francez lucrată 97 cr.	1 haină de iarnă gata pentru copii dela 1—3 ani 97 cr.	1 cover de pat gata pentru jute desen frumos 97 cr.	1 cearceafă de tot mare și gată 97 cr.	6 merindare de in, mari și tari 97 cr.	6 ștergare, calitate bună, caro, chivite 97 cr.
1 față de masă bună damast alb ori colorată 97 cr.	6 serviette de deplin de mari, albe ori colorate 97 cr.	1 năframă de mătășă 1 cot de mare și în ori-ce culoare 97 cr.	3 batiste de mătășă de Lyon, în mai multe culori 97 cr.	1 eventail cu zugrăvire artistică, foarte frumos 97 cr.	1 năframă pentru călduroasă pentru dame, 1/4 de mare 97 cr.
1 pipă din spumă de mare artificială 97 cr.	1 spîț de țigară spumă de mare veritabilă cu chichilbar 97 cr.	1 pipă pentru burghezi, spumă de mare artificială cu verșea cu tot 97 cr.	1 aparat de foc, aprinde însuși cu țeștea fulgerului 97 cr.	1 portmoneu tot din pele cu incheietoare 97 cr.	1 portmoneu pentru bani și documente 97 cr.
1 lămpășă cu o lumină intensivă 97 cr.	1 șatula de cusut de mătășă cu scule de cusut 97 cr.	1 album pentru fotografii, foarte fin 97 cr.	1 briciag cu 4 tășuri, cu aparat pentru scoaterea dopurilor. 97 cr.	1 crucifix din metal topit, nu se poate sparge 97 cr.	1 oglindă de părete 3 cm. de mare, în cadru de nuc 97 cr.
6 linguri de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	6 furculițe franc. din argint de Phönix veritabil 97 cr.	3 cuțite de masă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	12 lingurițe de cafea din argint de Phönix veritabil 97 cr.	1 lingură mare de supă din argint de Phönix veritabil 97 cr.	2 feșnice de salon argintărite fin, formă frumoasă 97 cr.
1 țigăre de zahăr splendid argintărită și fină 97 cr.	1 moară de cafea cea mai bună construcție, durabilă 97 cr.	6 tase de cafea calitate bună neperitoare 97 cr.	Împăratul și Împărăteasa, 2 frumoase figuri de decoratiune 97 cr.	3 broșuri de dame în mostre deosebite 97 cr.	1 briciu, tăș englez veritabil, foarte ascuțit 97 cr.

Oroloage de buzunar

regulate precis, recunoscute ca de cea mai excelentă calitate, cu mecanism-remontoir veritabil, nepieritor, de argint, metal lustruit, precum și de argint probat de 13 loți, admirabil lucru, foarte frumos

gravate, cu sticlă de cristal, cu aparat de secunde și arătătoare, toate se trag la mână fără cheie și ajustate splendid cu toate inovațiile tehnice moderne de arta orologeriei, regulate precis foarte punctual, se capătă în 4 sorte.

Numai fl. 4

costă un orologiu de buzunar-remontoir de argint-nickel, fără cheie, cu arătător de secunde bine reglat, sticlă plană și instrument de arătare mecanic. Mai departe același orologiu remontoir de argint-veritabil de 13 carate fl. 8.50.

I. sortă în nickel. oroloage-remontoir cu capac dublu, cooperiș elastic fl. 6.	II. sortă oroloage-remontoir de argint veritabil prob. prin ofic. c. r. fl. 8.	III. sortă oroloage-remontoir anker cu capac dublu de argint veritabil pe 15 rubine, bogat gravate fl. 12.
--	--	--

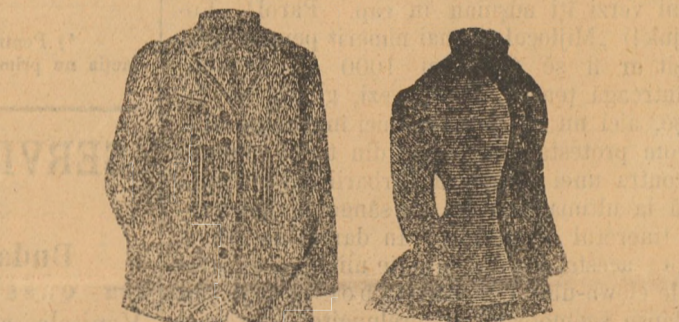
Lanțuri de orologiu elegante, aurite, cu acățătoare fl. 4. Elegante lanțuri de orologiu aurite facon de panzer fl. 1.

Lanțuri pentru orologiu de argint curat, probate de oficial c. r. de monete, cu acățătoare fine și curat de argint, medalion sau cheie

I. calitate argint curat fl. 2.85.	II. calitate tărle mijlocie fl. 4.	III. calitate sorta cea mai grea fl. 5.—
------------------------------------	------------------------------------	--

Oglindă de părete în cadru de aur fin fl. 1.90.

pro bucată, câtă vreme ține proviziunea. Aceste oglinzi ce arată foarte frumos, limpede și luminos sînt în cadre de aur splendid aurite și decorate cu arabesce, circa 55 centimetri de înalțe și 40 centimetri de late, o decorație pentru ori-ce locuință, de aceea nimeni se nu întărdie a comanda cât mai în grabă. Mai departe se află și oglinzi mai mari, 67 centimetri de lungi și 47 centimetri de late, à fl. 4.65.

Numai fl. 5

de pousse

costă rocuri elegante, gata, călduroase, cup-tușite, din cel mai bun pousse sūrian, pentru ori-ce măsură, în ori-ce mărime, în toate culorile, de toamnă și de iarnă. Sortă mai fină fl. 6.—

Numai fl. 1.80
 costă jachete pentru domni și dame, în cele mai frumoase culori de modă, se dau după ori-ce trup, e cea mai bună îmbrăcăminte de iarnă și de toamnă. Numai fl. 1.80. Din Cheviott fl. 3.—

Colosal de ieftin, bun și durabil.

1600 bucăți de pantaloni de iarnă

gata, durabil în diverse mostre, eleganți și fini, pe care i-am primit în loc de plată, sînt silită câtă vreme mai ține proviziunea, se-i vînd în detalii sau în gros cu următoarele prețuri fabuloase:

Sorta I-a din stoffe de modă gătiți.	fl. 1.90
Sorta II-a din stoffe de Brinn.	fl. 3.—
Sorta III-a din stoffe de lână de oaie	fl. 4.50

Toți pantalonii sînt gătiți după cel mai nou jurnal din stoffe tari de iarnă și elegant. La comandă din afară e drept măsură suficientă lungimea pasului și cuprinsul pântecului.

Dela un transport

rămase în restanță 3000 bucăți

Toale pentru cai de cavalerie

se dau repede cu jumătate prețul din cauză că s'a sistat livrarea. Toalele aceste minunate de bune sînt 175 cm. lungi și 130 cm. late, provădate cu verșii colorate,

groase ca scândura, călduroase ca joceul

și costă acumă cât durează depositul

1 bucată fl. 1.68	1 păreche fl. 3.30
-------------------	--------------------

comanda se efectuează imediat la solvire prin mandat postal sau trimitere cu rambursă, dacă nu se potrivește, la cerere se înapoiază banii.

Toale pentru cai de lucru

pro bucată 2.50

de o exportatiune minunată durabilă și frumoasă.

Surprinsă mare!

Sînt însărcinat din partea unui fabricant notabil ce se luptă cu calămitatea plășilor, a vînde un deposit întreg de 32,000 bucăți excelente, mari, groase, moderne, neasemenat de călduroase, drăgălașe

Broboade

de cea mai bună calitate de cheviot de iarnă 2 coți lungime și 2 coți lățime

cu cievuri lungi răsuciți, în toate culorile plăcute, pe cînd aceste broboade de iarnă minunate, s'au vîndut mai înainte cu fl. 3.50 bucată, de sigur că acumă trebuie să fie ori-ce damă veselă cînd o asemenea broboadă grea o capătă cu

fl. 1.50.

Comandele se fac contra rambursă de cătră firma plenipotențiată: mari de tot 9/4—10/4

broboade de iarnă „Himalaya“

calitate I. fl. 6.	calitate II. fl. 3.	calitate III. fl. 6.
--------------------	---------------------	----------------------

Fiecare comandă, fie ori-cît de mică, se va trimite sub controlă îngrijită pe lîngă rambursă postală. — Tot ce nu corăspunde se primesce momentan îndărît, se schimbă și se retrimite banii. — Comandele sînt de a se adresa:

FEKETE'S Lieferungs-Magazine internationaler Waaren,

zur „ung. Krone“, WIEN, 5. Bezirk, Rüdigerergasse Nr. 113 = Nr. 113.